

et iō de patiā et pseuerātia fuit vāda pcepta
Ad secūdū dñdū q̄ sicut s̄ dictū est: pcepta affirmativa et si sp̄ obligēt nō m̄ obligat ad sp̄ h̄z p̄ loco et tpe. et iō s̄ pcepta affirmativa q̄ de patiā dant s̄t accipēda fm̄ ppatiōnē al̄ ut. s̄ hō sit pat̄ ea adiplere cū op̄ sue rit. ita etiā et pcepta patiē. **A**d tertiū dñdū q̄ fortitudo fm̄ q̄ distinguit a patiā et pseuerātia ē circa maria pieula i qb̄ ē cantiā agēdū nec oꝝ aliqd definiari i p̄ticulari qd̄ sit faciēdū h̄z patiā et pseuerātia s̄t circa miores afflīctōes et labores. et iō magi fine piculo pōt in eis definiari qd̄ sit agēdū marie i uniuersali

Onsequent
Siderādū ē de tpātia! Et p̄ gdē de ipa tpātia. 2° d̄ p̄tib̄ eius. 3° de pcepti ipi. Circa tpātia aut̄ p̄ siderare oꝝ d̄ ipsa tpātia. 2° d̄ uitus opposit. Circa pm̄ q̄rū octo. p̄ vtr̄ tpātia sit vt̄. 2° vtr̄ sit vt̄ spālis. 5° utr̄ sit solū circa occupācētias et delectatiōes. 4° utr̄ sit solū circa delectatiōes tac̄. 5° utr̄ sit circa delectatōs guls̄ iqt̄ū ē gust̄: ul̄ solū inq̄tū ē tactus qdam. 6° q̄ sit regula tpātia. 7° utr̄ sit vt̄ cardinalis seu p̄ncipal. 8° utr̄ sit potissima vtr̄ū

Ad primū sic proce
 dis. Videſ q̄ tpātia nō sit vt̄. Nulla. n. vir
 l̄ repugnat iclinatōi nāe eo q̄ i nob̄ ē nālis
 aptitudō ad uitutē ut d̄ i 2° ethicōz. h̄z tpātia retrahit a delectatōib̄ ad q̄s nā iclinat
 ut d̄ i 2° ethicōz. q̄ tpātia n̄ ē vt̄. **P**. Ut
 tutes s̄t m̄ere ad inicē ut s̄ hitū ē. h̄z aliqui
 h̄z tpātia q̄ n̄ h̄z alias uitutes. mlti. n. iuc̄i
 un̄ tpāti q̄ tñ s̄t auari l̄ timidi. q̄ tpātia n̄ ē
 uit̄. **S**. Cuiibz uituti r̄det aliqd̄ donuz
 ut ex s̄ dicti p̄z. h̄z tpātia n̄ uſt aliqd̄ donū m̄
 dē: q̄ iā i supiorib̄ dōa oia s̄t glys vtr̄ib̄
 attributa. q̄ tpātia n̄ ē uit̄. **H**z h̄z est qd̄
 Auḡ d̄ic i 6° musice. **F**a ē vt̄ q̄ tpātia noī
 nat. **R**° dñdū q̄ sicut s̄ dictū ē: d̄ rōne uit
 tū ē ut iclinet hoiez ad bonū. bonū at̄ hoiez
 ē h̄z rōne ē ut Dyō d̄ic 4° cā d̄ diui. no. et
 iō uit̄ h̄uana ē q̄ iclinat ad id qd̄ ē h̄z rōne.
 marie aut̄ ad h̄z iclinat tpātia. nā ī eī noī
 ipotat qdā moderatō seu tēpies quā ratio
 facit. et iō tpātia ē uit̄. **A**d pm̄ ḡ dñdū
 q̄ nā iclinat i id qd̄ ē ouēiens unicuiqz. en̄
 h̄o nāl̄ appetit delectatōnē sibi ouenētez:
 q̄ uero h̄o iqt̄ū h̄m̄ ē rōnal̄: m̄ns est q̄ d̄
 lectatiōes s̄t h̄o ouēientes q̄ s̄t h̄z rōne. et

ab his n̄ retrahit tpātia h̄z poti. ab his q̄ s̄t
 h̄z rōne. vñ p̄z q̄ tpātia n̄ h̄riat iclinatōi nāe
 h̄uane h̄z ouēit cū ea. h̄riat tñ iclinationi nāe
 bestialis n̄ subiecte rōni. **A**d secūdū dñdū
 q̄ tpātia fm̄ q̄ pfecte h̄z rōne vtr̄ ē sine
 prudētia q̄ carent q̄tūqz uirōs. et iō illi q̄ ca
 rēt alys vtr̄ib̄ oppositis uitus h̄z dediti: n̄ h̄z
 tpātia q̄ ē uit̄ h̄z opāt̄ act̄ tpātia ex q̄
 dā nāl̄ dispōne p̄ uitutes qdā ip̄fē s̄t
 hoib̄ nāles ut s̄ dictū ē l̄ p̄ suetudinē acq
 sitā: q̄ sine prudētia n̄ h̄z pfectoz rōnis m̄ s̄
 dictū ē. **A**d tertiū dñdū q̄ tpātia etiā r̄det
 aliqd̄ donū. s̄ timor̄ q̄ aliqz refrañat a dele
 ctatōib̄ carnis: h̄z illib̄ p̄s. Cōsige timore tuo
 carnes meas. donū aut̄ timor̄ p̄ncipal̄ qdē
 respicit deū c̄ offēlaz vitat. et fm̄ h̄z corād̄
 uituti spei ut s̄ dictū ē. Scđario aut̄ pōt̄ r̄spi
 cere q̄tūqz aliqz refugit ad uitādā dei offēlā
 maxime aut̄ h̄o idiget rōre dīno ad fugiēdū
 ea q̄ maxime alliciut circa que ē tpātia. et
 iō tpātia etiā respondet donū timoris.

Ad secundū sic proce

cedif. Videſ q̄ tpātia n̄ sit spālis uit̄. Dic
 eni Auḡ i li⁹ d̄ morib̄ ecclie q̄ ad tpātia p̄
 tinet deo se itegre icorruptuqz suare. h̄z
 uenit oī uituti. q̄ tpātia ē uit̄ gnālis. **P**.
Amb̄ d̄ic i p̄ de officijs. q̄ i tpātia maxime
 trāglilitas ai spectaf et q̄rif. h̄z h̄z p̄tiet ad cōez
 uitutē. q̄ tpātia ē gnāl uit̄. **P**. Lulli d̄ic
 i p̄ d̄ officijs. q̄ decoz ab h̄o esto negt̄ separi
 et q̄ iusta oia decora s̄t. h̄z decoz p̄p̄e
 r̄siderat i tpātia ut ibidē d̄. q̄ tpātia n̄ ē spāl uit̄.
Hz h̄z ē q̄ phs i 2° et 4° ethicōz pōt̄ ea spe
 cialē uitutē. **R**° dñdū q̄ h̄z suetudinem
 h̄uane locutōis aliqz noia ceia restrigūt ad
 ea q̄ s̄t p̄cipua iē illa q̄ sub tali cōitate cōtēn
 tur: sicut nomē vrbis accipiē anthonomati
 ce p̄ Roma. Sic q̄ nomen tpātiae duplicitē
 accipi pōt̄. Unō h̄z cōitate sue siḡtōis. et sic
 tpātia si ē vt̄ spālis h̄z gnāl: q̄ nomē tpātiae
 siḡt qndā tēpiae. i. moderatōz quā rō pōt̄ in
 h̄uane opātōib̄ et passiōib̄: qd̄ ē cōe i oī v
 tute morali. differt tñ rōne tpātia a fortitu
 die etiā h̄z q̄ vtr̄aqz sumif ut uit̄ cōis naz
 tpātia retrahit ab his q̄ h̄z rōne appetitū al
 liciut. fortitudo at̄ i pellit ad ea suffienda ul̄
 aggrediēda p̄p̄e q̄ h̄o r̄fugit bonū rōnis. **H**i
 uero Videſ anthropomati tpātiae h̄z q̄ r̄fre
 nat appetitū ab his q̄ maxie alliciut hoiez: sic
 ē spālis uit̄: utpote h̄is spālē mām̄: sicut et
 fortitudo. **A**d pm̄ ḡ dñdū q̄ appetit̄ bo
 mis maxie corrūp̄it p̄ ea qbus allicit̄ h̄o ad

recedēdū a regula rōnis & legis dīne. & iō si
cū ipsū tpātie nomē pōt duplicit̄ sumi. vno?
cōiter. alio? excellēt̄. ita & itegritas quā tpātie
Aug⁹ attribuit. Ad secūdū dō q̄ ea cir
ca q̄ tpātie maxime pñt aīmū īgetate pp̄
b̄ ḡ sūt hōi eēntialia ut. i. dīceſ. & iō tranglli
tas aī p̄ quādam excellēt̄ia attribuit tpātie:
q̄uis cōiter oueniat oib⁹ v̄tutib⁹. Ad t̄tiū
dō q̄ quis pulchritudo oueniat cuilibz vir
tuti. excellēt̄ tñ atēbui tpātie duplīci rōne
p̄ qđē fm̄ rōne cōem tpātie ad quā p̄tinet q̄
dam moderata & ouenies p̄portio ī q̄ s̄sistit
rō pulchritudis ut p̄ p̄ dīo. 4°. ca⁹. de dīni.
no. alio? ga ea a q̄b⁹ refrenat tpātie sūt ifima
i hoie ouenietia sibi fm̄ nām bestiale ut. i. di
ceſ. & iō ex eis maxime nat̄ ē hō deturpari.
& p̄n̄s pulchritudo maxime attribuit tpātie
q̄ p̄cipue turpitudinē hōis tollit. & ex ead̄
rōne honestū maxime attribuit tpātie. dīceſ.
n. Isidor⁹ i li⁹ ethimologiaz. Honestus dī
q̄ nilbz turpitudis. nā honestas dī q̄si hōris
status q̄ maxime s̄iderat tpātie ō repellit
vitia maxime opprobriosa ut. i. dīceſ.

Ad tertiuſ sic procc/

dīſ. Videſ q̄ tpātie nō sit solū circa cōcupi
scētias & delectatiōes. Dic. n. Tulli⁹ i sua re
thorica q̄ tpātie ē rōnis i libidinē atq̄ i ali
os nō recros ipetus aī firma & moderat̄ bo
minatio. s̄ipet? aī dicūl oēs aī passiōes. ḡ
v̄ q̄ tpātie n̄ sit solū circa cōcupias & delec
tatiōes. Virtus ē circa difficile & bonū
s̄ difficultius v̄ ec̄ tpāre timorē maxime cir
ca picla morti q̄ moderari cōcupias & delec
tatiōes q̄ pp̄ dolores & picla mortis stēnu
tur ut Aug⁹ dīc i li⁹. 83. q̄stionū. ḡ v̄ q̄ tēpā
tie vt̄ n̄ sit hicupie circa cōcupias & delectatiō
nes. Ad tpātie p̄t̄ moderatiōis grā ut
Amb⁹. dīc i p̄ officiis. q̄ ad tpātie p̄t̄ oīf
sedatio perturbationū aī & rex mod⁹. q̄s āt mo
dū ponere nō solū i cōcupiscēt̄us & delectatiō
nib⁹ s̄ ēt̄ i extiorib⁹ actib⁹ & q̄b⁹ libz extiori
b⁹. ḡ tpātie n̄ ē solū circa cōcupias & delectatiō
nes. Sz̄z ē q̄ Isidor⁹ dīc i li⁹ ethimolo
giāz q̄ tpātie ē q̄libido cōcupiāz refrenat̄.
Rō dō q̄ sic s̄ dictū ē: ad v̄tutē moralē p̄
tinet s̄eruatio boni rōni & passiōes rōni
repugnātes. mot̄ āt passioniū aī ē duplex
ut s̄ dictū ē cū dō passiōib⁹ agēt. v̄n⁹ qđē fm̄
q̄ appetit̄ s̄efitius p̄segf s̄efibilis & cor
palia bōa. ali⁹ āt sc̄dm q̄ refugit s̄efibilis & cor
palia mala. p̄m⁹ āt mol⁹ appetit̄ s̄efitui p̄ci
pue sp̄uget rōni p̄ i moderatiā. nā bōa s̄efibi

lia & corporalia fm̄ suā sp̄e; s̄iderata n̄ repug
nat rōni s̄ magi seruit ei s̄ic istruimta q̄b⁹
rō v̄t̄ ad p̄secutionē p̄p̄y finis. repuḡt̄ āt
ei p̄cipue fm̄ q̄ appetit̄ s̄efitui i ea tēdit n̄
fm̄ mōz rōnis. & iō ad v̄tutē moralē p̄t̄ p̄
p̄e b̄mōi passiōes moderari q̄ iportat hōi p̄
secutiōz mot̄ āt appetit̄ s̄efit̄ refugielus ma
la sensibilia p̄cipue ſ̄riaſ rōni: n̄ qđē fm̄ suā
imodrātiā s̄ maxie b̄z suū effectu: put. f. ali
ḡ refugielo mala s̄efibilia & corporalia q̄ iſdū
ſcomitaf̄ bonū rōnis: p̄n̄s discedit ab ipo
bono rōnis: & iō ad v̄tutē moralē p̄t̄ i b̄n⁹
mōi firmitatē p̄stare i bono rōnis. ſ̄c ḡ v̄tus
fortitudis dō cui⁹ rōne ē firmitatē p̄stare p̄c̄
pue ſ̄sistit circa passionē p̄tinēt̄ ad fugam
corporaliū malorū. f. circa tioz ex ſ̄nti aut̄ cir
ca audaciā q̄ aggredit̄ ſ̄ribilia ſub ſpe alicui⁹
b̄o: ita etiā tpātie q̄ iportat moderationem
quādā: p̄cipue ſ̄sistit circa passiōes tēdētes
i bōa s̄efibilia. f. circa ſ̄cupiam & delectatiōz.
ex ſ̄sequēti aut̄ circa triflicias q̄ ſ̄tigunt ex
absētia talis delectationū. n̄z ſicut audacia
p̄ſupponit ſ̄ribilia. ita etiā triflicia talis pue
nit ex absentia p̄dictaz delectationū. Ad
p̄mū ḡ dō q̄ ſicut ſ̄ dictū ē cū dō passiōibus
agēt: passiōes q̄ p̄tinēt̄ ad fugā mali p̄ſuppo
nūt̄ passiōes que p̄tinēt̄ ad p̄secutiōez boni
& passiōes irascibilis p̄ſupponūt̄ passiōes
ſcupiscibilis. & ſic dūz tpātie directe modifi
cat passiōes ſcupiscibilis tēdētes i bonis: p̄
quādā ſequētiā mōificat oēs alias passiōes
i q̄trū ad moderatiā prior̄ passionū ſeq̄ ſe
moderatiā p̄t̄ ſ̄t̄: g. n. n̄ imoderate ſcupiscit:
n̄s ē ut moderate ſperz. & moderate dō abn̄
tia ſcupiscibiliuz tristet. Ad secūdū dō q̄
ſcupia iportat ipetu quēdā appetit̄ i delec
tabile q̄ idiget refrenatiōe: q̄ ſ̄tinet ad tpā
tie. s̄ timor iportat retractionē quādā aī ab
aliquibus malis. ſ̄ q̄ idiget homo aī firmi
tate q̄ p̄stat fortitudo. & iō tpātie p̄p̄ ē cir
ca ſcupias: fortitudo circa timores. Ad
t̄tiū dīcēdū q̄ extiores ac̄ p̄cedit ab intio
ribus aīe passiōibus. & iō moderatio eoīz de
pendet a moderatiōe interioz passionū.

Ad quartum sic pro

cedis. Videſ q̄ tpātie n̄ solū sit circa ſcupi
scētias & delectatiōes tact⁹. Dic. n. Aug⁹ i li⁹ dō
morib⁹ ecclie q̄ mun⁹ tpātie ē i cohercēdis
ſedādīſegf cupiditatib⁹ q̄b⁹ versamur in ea q̄
nos auertit̄ a legib⁹di & a fructu bonitat̄ ei⁹
& p̄ pauca ſubdit: q̄ officiū tpātie ē ſtēner

oēs corpales illecebras: laudē p̄plarem. s̄z
nō solū cupiditates delectationū tact⁹ auer-
tūt nos a legib⁹ dei s̄z etiā occupie delectationū
aliorū sensuum q̄ etiā p̄tinēt ad illecebras cor-
pales. & silic⁹ cupiditates diuinitaz uel etiā mū-
dane glie. **Vñ dī. i.ad Abimol. vlt.** gradit
oūz malorū ē cupiditas. ḡ tp̄tia n̄ ē solū cir-
ca occupias delectationū tact⁹. **P.** p̄bs dic i
4°. ethicorū q̄ ille q̄ ē partis dign⁹ & his dig-
nificat seipſū ē tp̄tia: nō aut̄ magnim⁹. sed
honores qui uel magni de qb⁹ ibi logf non
sūt delectabiles s̄m tactū s̄z s̄m apphēsionē
aialē. ḡ tp̄tia n̄ ē solū circa occupias delec-
tationū tact⁹. **P.** Ea q̄ sūt vni⁹ generi vidē-
tur eadē rōne p̄tinē ad mām alicui⁹ v̄tutis. s̄z
oēs delectatiōes sensuū vidēt eē vni⁹ gene-
ris. ḡ pari rōne p̄tinēt ad mām tp̄tia. **P.**
Delectatiōes sp̄iales sunt maiores q̄z corpo-
laes ut s̄ habitū ē cū de passiōib⁹ agerf. s̄z q̄nq̄
pp̄e occupias delectationuz sp̄ialiu alig dis-
cedit a legib⁹ dei & a statu v̄tut: sicut pp̄ter
curiositatē scie. vñ & p̄ hōi diabol⁹ sciaz. pmi-
fit Ben. 2° dices. **E**rit sicut dy sc̄ietes bonū
& malū. ḡ n̄ solū tp̄tia ē circa delectationes
tact⁹. **P.** Si delectatiōes tact⁹ eēt pp̄a
mā tp̄tia oportet q̄ circa oēs delectatiōes
tact⁹ tp̄tia eēt n̄ at̄ ē circa oēs: puta circa eas
q̄ sūt i ludis. ḡ delectatiōes tact⁹ n̄ sūt pp̄a
mā tp̄tia. **A** 35 ē qd̄ p̄bs dic i 3°. ethicorū
q̄ tp̄tia ppe ē circa occupias & delectatiōes
tact⁹. **P.** dices q̄ sicut s̄ dictū ē: ita ē tē
perātia circa occupias & delectationes sicut
fortitudo ē circa timores & audacias respū
maximorū malorū qb⁹ ipa nā extignit q̄ sūt
picula morti. vñ silic⁹ tp̄tia oēs q̄ sūt circa occu-
pias maximorū delectationū. & q̄ delectatio-
es seq̄ opatiōes nālē: tāto aliq̄ delectatiōes
sūt uehemētiores quāto sequunt̄ opatiōes
magl nāles. maxie at̄ nāles aialib⁹ sūt opati-
ones qb⁹ seruat nā iduindu p̄ cibū & potū.
& nā spēi p̄ diuictioez maris & feie. & iō circa
delectatiōes ciboz̄ potuū & circa delectatiōes
venereoz̄ ē ppe tp̄tia b̄mōi at̄ delecta-
tōnes sequunt̄ fēsū tact⁹. vñ religf q̄ tp̄tia
sūt circa delectatiōes tact⁹. **A** d̄ p̄muz ḡ dō
q̄ luḡ ibi vidēt accipe tp̄tia nō s̄m q̄ est
spāl v̄tus h̄is definiatā mām s̄z s̄m q̄ ad ea
ptinet moderatio rōnis i q̄cūq̄ mā q̄ ptinet
ad gnālē d̄ditioez v̄tut. q̄uis etiā dici pos-
sit q̄ ille q̄ pōt refrenare maximas delectatiōes:
mlto ēt magl pōt rfrenař mōres delec-
tatiōes. & iō ad tp̄tia p̄ncipaliſ gdē & ppe

ptinet moderari occupias delectationis tactus secundario at alias occupias. Ad secundum dicendum quod prius ibi resert nomine tristitia ad moderationem extiorum representatum sive aliis recte in aliquo fibi mensurata non atque put resert ad moderationes affectionem ait quod prius ad virtutem tristitia. Ad tertium dicendum quod delectationes aliorum sensuum aliter se habent in hominibus et aliter in aliis animalibus: in aliis namque animalibus ex aliis sensibus non causant delectationes nisi in ordine ad sensibilitatem tactus: sicut leo delectatur videlicet ceruus vel audiens vocem ei propter cibum. hoc autem delectatur secundum finem alios sensus non solus propter hanc etiam propter suam sensitivitatem sensibilius et sic circa delectationes aliorum sensuum ictus reseretur ad delectationes tactus est tristitia: non principia licet sequenti. ictus autem sensibilitas aliorum sensuum non est delectabilia propter suam suam sensitivitatem: sicut cum delectatur homo in soni boni armonizatio. ista delectatio non pertinet ad tristitiae naturam. unde non habet hominem passiones illarum principalitatem ut circa eas anthonomatice tristitia dicatur. Ad quartum dicendum quod delectationes spinales et secundum finem suam naturaliter sunt maiores delectationibus corporalibus: tamen non ita principiis sensu. et per se non ita vehementer affectu appetitus sensituum: sed cuius impetu boni rationis seruat per moraliter virtutem. vel dicendum quod delectationes spinales per se loquendo sunt secundum rationem. unde non sunt refrenanda nisi per accessum: ictus secundum rationem delectatio spinalis retrahitur ab alia potiori et magis debita. Ad quinto dicendum quod non omnes delectationes tactus pertinent ad naturam seruationis: et ideo non omnes circa omnes delectationes tactus sit temperantia.

Ad quintū sic proce

dīs. Videſ q̄ circa ppas delectatiōes gust⁹ ſit tpātia. Delectatiōes n. gust⁹ ſit in cibis ⁊ potib⁹ q̄ magl ſūt neceſſari ad boī vitā q̄ delectatiōes venereor q̄ ptiñet ad tactū ſed ſcdm pdcā tpātia ē circa delectatiōes eoꝝ q̄ ſūt neceſſia ad vitā boīs. q̄ tpātia ē magl circa ppas delectatiōes gust⁹ q̄ circa ppas delectatiōes tact⁹. **P.** Lpantia ē circa paſſiōes magl q̄ circa res ipſas. ſz ſicut v̄ in 2° de aia tact⁹ videſ eē ſenſus alimēti q̄tū ad ipſaz ſb ſtatiā alimēti. ſaporiāt q̄ ē ppe obiectū gust⁹ ē ſicut delectamēti alimētor. q̄ tpātia magl ē circa gustū q̄ circa tactū. **P.** ſicut v̄ i 7° ebicor circa eadē ſūt tpātia ⁊ itpantia: cōtinētia ⁊ icōtinētia: pſeuernantia ⁊ mollicies ad quā ptiñet delitie. ſz ad delitias videſ ptiñē delectatio q̄ ē i ſaporiib⁹ q̄ ptiñet ad gulfū ſu. q̄ tpātia ē circa delectatiōes ppas gulfus

Hed ē qđ phus dīc qđ tpātia t̄ int̄partia
vidēt gustū pax ul' nichil vti. **R**o dicēdū qđ
sicut dictū ē: tpātia cōsistit circa p̄cipuas de
lectatiōes qđ maxime p̄tinēt ad cōseruatiōz
hūane vite uel i specie uel i indiūido i qbus
cōsiderat aliquid p̄ncipalit. aliquid aut̄ secunda
rio. p̄ncipalit qđem ipse v̄sus rei nccit. puta
uel femine qđ ē necessaria ad cōseruatiōes spe
ciei uel cibi t̄ pot? qđ sūt nccitā ad cōseruatio
nē idiuindū. t̄ ipē v̄sus necessarioz hor̄ habz
quādā essentialē delectationē adiūcta. secū
dario āt̄ cōsiderat circa v̄trūq; v̄su aliqd qđ
facit. ad h̄ qđ v̄sus sit maḡ delectabilis. sicut
pulchritudo t̄ ornat⁹ femine. t̄ savor delecta
bilis i cibo t̄ etiā odoz t̄ iō p̄ncipaliter tpātia
ē circa delectatiōes tact⁹ qđ p̄ se ɔseq̄t ip
su v̄su nccituz rep̄ qđp̄ois v̄sus i agēdo. cir
ca delectatiōes aut̄ gust⁹ uel olfact⁹ uel v̄f⁹
ē teperatia t̄ itēperatia secūdario inq̄tū sē
sibilita hor̄ sensuū cōseruit ad delectabile v̄su
rep̄ necessariaz qđ p̄tinet ad tactū. ga m̄ gust⁹
ppingo: est tactui qđ aly sensus. iō tpātia
maḡ est circa gustū qđ circa altos sensus.
Ad p̄mū dicēdū qđ etiā ipse v̄sus ciborum t̄
delectatio essentialit̄ ipſū cōsequēs ad rac
tum p̄tinet. vñ phs dīc i 2°. de aia qđ tact⁹ est
sensus alimēti: nutrimur. n. calido t̄ frigido
humido t̄ sicco. s̄ ad gustū p̄tinet discretio
savorū qđ cōseruit ad delectationem alimenti
inq̄tū sūt signa cōuenienti nutrimenti. **T**ad
secūdū dicēdū qđ delectatio savori ē qđ sup
ueniēs: s̄ delectatio tact⁹ qđ se ɔseq̄t v̄su cibi
t̄ pot?. **A**d t̄tiū dicēdū qđ delit⁹ p̄ncipal ē
qđem cōsistit i ipsa suba alimēti. s̄ secūdū
rio i ergsito sapore t̄ p̄paratiōe ciboz.

Ad sextum sic proce

ditur. Videf qđ regula tpātia nō sit sumen
da fm nccitatē p̄nt vite. **S**ugius. n. nō regu
la ab iſeriori. h̄ tpātia cū sit v̄tus aie est su
perior qđ nccitas corporalis. qđ regula tpātia
nō debet sumi fm nccitatē corpore. **T** Quicūq; excedit regula tpātia: qđ cūq; aliquid delec
tatiōe vteref supra nccitatē nāe qđ valde mo
dic̄. t̄tēta ē peccaret h̄ tpātia: qđ vidēt esse
scōueniēs. **T**. Nullus attriges regula pec
cat. si qđ nccitas corporali: esset regula tpātia
qđ cūq; vteref aliquid delectatiōe pp̄t nccitatē
corpore puta pp̄t sanitatē eēt int̄misi a pec
cato. h̄ at̄ videf falsū. qđ nccitas corporalis nō

ē regula tpātiae. **T** h̄ qđ Aug⁹ dīc in li:
de morib⁹ ecclie. **H**abz vir tēperās in rebus
hui⁹ vite regulā v̄troq; testamēto firmatam
ut eoz nū diligat nil p̄ se appetēdū putet. sed
ad vite hui⁹ atq; officioz nccitatē qđtū satis
ē v̄surper v̄tētis modestia n̄ amātis affectu.
To dicēdū qđ sīc ex s̄ dīctis p̄z: bonū v̄tū
moralis p̄cipue cōsistit i ordine rōnis. nāz bo
nū hois ē fm rōnē cē ut **H**yo. dīc 4°. ca⁹. d
diui. no. p̄cipiuas aut̄ ordo rōnis cōsistit i h̄ qđ
aliq; i finē ordinat t̄ in h̄ ordine maxime cō
sistit bonū rōnis. nā bonū h̄ rōnē finis. t̄ ipse
finis ē regula eoz qđ sūt ad finē oia aut̄ delec
tabilia qđ i v̄su hois veniūt ordinat̄ ad aliquā
hui⁹ vite nccitatē sicut ad finē. t̄ iō tpātia
accipit nccitatē hui⁹ vite sicut regulaz delec
tabiliū qđ v̄tū. v̄t. f. cātū eis vitā qđtū neci
fitas hui⁹ vite regrit. **A**d p̄mū qđ dicēdū
qđ sicut dictū ē: nccitas hui⁹ vite h̄ rōnē re
gule inq̄tū ē finis. Cōsiderādū ē aut̄ qđ quā
doq; aliud ē finis opātis. t̄ aliud finis opis
sicut p̄z qđ edificatōis finis ē dom⁹. s̄z edifica
toris finis qđc̄ ē lucr. sic qđ tpātiae ipsi⁹ finis
t̄ regula ē b̄ltudo. sed eius rei qđ v̄tū finis t̄
regula ē nccitas hūane vite ifra quā ē id qđ
in v̄su vite venit. **A**d secūdū dicēdū qđ ne
cessitas hūane vite potest attendi duplicit̄.
Uno⁹ fm qđ v̄tū nccituz illud sine qđ res nullo
modo p̄t cē. sic cibus ē nccius aiali. **A**lio⁹
fm qđ v̄tū nccituz illud sine quo res nō potest
cōueniēt cē. tpātia aut̄ nō solū attēdit p̄maz
nccitatē s̄ etiā secūdā. vñ phs dīc in 3°. ethi
coz qđ tpātus appetit delectabilia. pp̄t san
itate uel pp̄t bonā habitudinē. alia v̄o qđ ad
h̄ nō sūt nccitā p̄nt duplicit̄ se h̄re. quedā. n.
sūt ipedimēta sanitatis uel bone habitudinis
t̄ bis tpātus nullo modo v̄tū h̄. n. eēt p̄tū
h̄ tpātia. qđā v̄o sūt qđ nō sūt bis ipedimēta.
t̄ bis moderate v̄tū p̄loco t̄ tpe t̄ zgruen
entia eoz qđ v̄tū cōmunit. t̄ iō ibi phs dīc qđ t̄
tpātus appetit alia delectabilia qđ. s̄. nō sūt ne
cessaria ad sanitatē nūl ad bonā habitudinē
nō ipedimēta bis existētia. **A**d t̄tiū dicē
dū qđ sicut dictū est: tpātia respicit necessi
tatem qđtū ad cōuenientiā vite. qđ gdez attēdit
nō solū fm cōuenientiā corporis s̄ etiā fm cōne
niētiā extiorū rep̄puta diuitiaz t̄ officiorū
t̄ multo magis fm cōuenientiā honestatis. t̄
iō phus ibi subdit qđ i delectabilibus quib⁹
tpātus v̄tū non solum considerat ut non
sint impeditua sanitatis t̄ bone habitudinis

corporis. sed etiam ut non sint propter bonum. i. sed honestate et quod non sunt supra substantiam. i. supra facultatem diuitiarum. Et Aug^{us} dicit in libro de moribus ecclie quod tristitia respicit non solum necessitate cuius est vita sed etiam officiorum.

Ad septimum sic pro

cedit. Videatur quod temperatia non sit virtus cardinalis. Bonum. n. virtus cardinalis a ratione dependet. sed tristitia est circa ea quod magis distat a ratione. s. circa delectationes que sunt nobis et brutis coes ut de libris ethicorum. quod tristitia non videtur esse principalis virtus. ¶ Sed quanto aliud est magis ipetuosum tanto difficultius videtur esse ad refrenandum. sed ira quam refrenat mansuetudo non esse ipetuosior quam occupatio cetera quam refrenat temperatia. ¶ Spes est principalior motus aie quam desiderium seu occupatio ut sed habitu est. sed humilitas refrenat presumptionem immoderate spei. quod humilitas non est principalior virtus quam temperatia quod refrenat occupacionem. ¶ Sed haec est spes in libro de moralibus ponit tristitia infra virtutes principales. ¶ Secundum dicendum quod sicut secundum dicitur est: virtus principalis seu cardinalis dicitur quod principalius laudatur ex aliquo eorum quod conter regredit ad rationem virtutis. moderatio autem quod in omnibus virtute regredit percepit laudabilis est in delectationibus tacitus circa que est tristitia. tamen quod tales delectationes sunt magis nobis nales. et ideo difficultius est ab eis abstineremus et occupaciones eas per refrenare. tamen etiam quod ea per obiecta magis sunt necessaria priuata vite ut ex dictis patrum. et ideo tristitia ponitur virtus principalis seu cardinalis. ¶ Ad primum ergo dicendum quod tanto maior ostendit ageris virtus quanto in ea quod sunt magis distatia potest suam operationem extenderemus. et ideo ex hoc ipso ostendit maior virtus rationis quod potest etiam occupaciones et delectationes maxime distantes moderari. vnius enim pertrahit ad principalitatem tristiae. ¶ Ad secundum dicendum quod ipetus ire causatur ex quodam accidere: puta ex aliqua lesione corporis et ideo cito transire quis magnus ipetus habet. sed super occupacionem delectabilium tacitum procedit ex ea natura. vnius est diuturnior et coiorum et ideo ad principaliorum virtutum pertinet ipsius refrenare. ¶ Ad tertium dicendum quod ea quae est spes sunt altioribus quam est occupatio. et propter hoc spes ponitur passio principalis in irascibili. sed ea quorum est occupatio et delectatio tactus yebementi mouent appeti-

tum: quae sunt magis nales. et ideo tristitia que in his modis statuit est virtus principalis.

Ad octavum sic pro

cedit. Videatur quod tristitia sit maxima virtutum. Dicitur. Ambrosius in primo de officiis quod in tristitia maritme honesti cura decoris consideratio spectaculorum et queritur. sed virtus laudabilis est in quantum est honesta et decorata. quod tristitia est maxima virtutum. ¶ Majoris virtus est opari id quod est difficultas. sed difficultius est refrenare occupaciones et delectationes tacitum et rectificare actiones exteriorum quoniam pertrahit ad tristiam secundum ad iustitiam. quod tristitia est maior virtus quam iustitia. ¶ Sed quanto aliud est ceterum tanto magis necessarius videtur esse et melius. sed fortitudo est circa picula mortis quam rarius accidunt per delectabilia tacitum quodque die occurrit. et sic virtus tristitia est coiorum per fortitudinis. quod tristitia est nobilior virtus quam fortitudo. ¶ Sed haec est quod probatur dicendum per rhetorice quod maxime virtutes sunt quod alii maxime sunt utiles et propter hoc fortes et iustos maxime honoramus. ¶ Secundum dicendum quod sicut probatur dicendum per ethicae: bonum multitudinis divinitus est quam bonum unius. et ideo quanto aliquis virtus magis pertrahit ad bonum multitudinis tanto melior est. iustitia autem et fortitudo magis pertrahit ad bonum multitudinis quam tristitia: quia iustitia consistit in concordiis quod sunt ad alterum. fortitudo autem in piculis bellorum quam sustinet per salutem coiorum tristia autem moderatur solus occupaciones et delectationes eorum que pertrahit ad ipsum hominem: vnius manifestum est quod iustitia et fortitudo sunt excellenteries virtutes quam tristitia: quibus prudenter et virtutes theologiae sunt potiores. ¶ Ad primum ergo dicendum quod honestas et decorum maxime attribuitur tristiae non propter principalitatem propter boni sed propter turpitudinem contraria malis quod retrahit in quantum. s. moderatio delectationes quod sunt nobis et brutis coes. ¶ Ad secundum dicendum quod cum virtus sit circa difficile et bonum dignitas virtutis magis attingitur si circa rationem boni quod excedit iustitia quam in ratione difficultis in quo excedit tristitia. ¶ Ad tertium dicendum quod illa coitas quam aliud pertrahit ad multitudinem hominum magis facit ad excellentiam honestatis quam illa considerat quam per aliud frater quod occurrit: in quantum prima excedit fortitudo in secunda tristitia. vnius simpliciter fortitudo est potior licet quod ad aliud possit dici tristitia potior non solum fortitudine sed etiam iusticia.